

ความแตกต่างของการรายงานคำพูดในข่าวหนังสือพิมพ์และข่าวออนไลน์ ในภาษาไทย: กรณีศึกษาข่าวการเมือง

ประภัสสร ธีรตันติ¹

นภสร ตั้งวิบูลย์กิจ²

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์¹

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย²

Corresponding author's e-mail: prapatsorn.t@arts.tu.ac.th

รับบทความ 22 ตุลาคม 2562 แก้ไขบทความ 26 พฤศจิกายน 2562 ตอบรับ 27 พฤศจิกายน 2562 ออนไลน์ 27 ธันวาคม 2562

บทคัดย่อ

การรายงานคำพูดหรือการถ่ายทอดคำพูดที่มีผู้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งในการรายงานข่าว ทั้งนี้ ข่าวที่นำเสนอผ่านช่องทางที่แตกต่างกันอาจมีรูปแบบการรายงานคำพูดที่ต่างกันออกไป ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาประเด็นดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาความแตกต่างของรูปแบบการรายงานคำพูดในข่าวเดียวกันที่นำเสนอผ่านหนังสือพิมพ์และข่าวออนไลน์ และเพื่อศึกษาว่าคำพูดที่นำมารายงานในข่าวนั้นเหมือนหรือแตกต่างจากคำพูดของผู้พูดคนแรกมากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยเก็บข้อมูลข่าวการเมืองที่มีเนื้อข่าวเดียวกันจาก 3 ช่องทาง ได้แก่ ข่าวในหนังสือพิมพ์ ข่าวออนไลน์ และวิดีโอบทสัมภาษณ์ผู้พูดคนแรก ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผู้รายงานข่าวเลือกใช้ประเภทการรายงานคำพูดทั้งเหมือนและต่างกันในการนำเสนอข่าวเดียวกันผ่านหนังสือพิมพ์และข่าวออนไลน์ตามแต่ดุลยพินิจของตน อย่างไรก็ตาม แม้ผู้รายงานข่าวจะเลือกใช้รูปแบบการรายงานคำพูดประเภทเดียวกัน แต่ก็ปรากฏการใช้รูปภาษาในการถ่ายทอดคำพูดที่แตกต่างกัน ในขณะที่การรายงานคำพูดด้วยวิธีการที่ต่างกันย่อมส่งผลให้รายละเอียดข้อมูลที่ถ่ายทอดออกมาต่างกันด้วย ส่วนประเด็นเรื่องความเที่ยงตรงของข้อความที่ถ่ายทอดผ่านการรายงานคำพูดนั้น ผู้วิจัยพบว่าผู้รายงานข่าวเลือกใช้วิธีการรายงานคำพูดทั้งตรงและไม่ตรงตามนิยาม ในบางกรณีผู้รายงานข่าวเลือกใช้คำพูดแบบตรงแต่กลับปรับรูปภาษาของคำพูด ในขณะที่บางกรณีผู้รายงานข่าวใช้คำพูดแบบอ้อมแต่คัดลอกถ้อยคำจากคำพูดต้นฉบับทั้งหมด ประเด็นความแตกต่างทั้งหมดนี้ส่งผลต่อการตีความของผู้อ่านทั้งสิ้น

คำสำคัญ การรายงานคำพูด ภาษาข่าว การนำเสนอข่าว สัมพันธสารวิเคราะห์

Difference between Speech Presentations of News Reports in Newspapers and Online News in Thai: A Case Study of Political News

*Prapatsorn Tiratanti*¹

*Naphasorn Tungviboonyakit*²

Faculty of Liberal Arts, Thammasat University¹

Faculty of Arts, Chulalongkorn University²

Received 22 October 2019; revised 26 November 2019; accepted 27 November 2019; online 27 December 2019

Abstract

Speech presentation, which is the process of reporting antecedent speech in a new context, is one of the significant elements in news articles. Based on the assumption that different news channels can affect the use of speech presentation, this study aims to investigate the difference between speech presentations used in newspapers and online news, and to compare the faithfulness of the reported speech with the original speech. The data were collected from political news across three platforms: news articles in newspapers, online news, and original speech from interview clips. The results show that the reporters chose the method of speech presentation differently depending on their judgment. They might employ the same kind of presentation across channels, but vary the words used. Also, they can apply different means of the presentation in newspapers and online news, which definitely alters details of the speech presented. In terms of faithfulness, it was found that the reporters do not always use the presentation in accordance with its definition. The findings display the use of direct speech with summarized content and the use of indirect speech that is reported verbatim. The difference in speech presentation has an influence on the readers' understanding.

Keywords: Speech presentation, Language of the news, News reporting,
Discourse analysis

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ข่าวคือสารที่นำเสนอเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผู้รายงานข่าวต้องบรรยายสถานการณ์หรือรายงานคำพูดของบุคคลต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ให้สาธารณชนได้รับทราบ (Cappon, 1991; Waugh, 1995) ด้วยเหตุนี้ การรายงานคำพูดหรือการนำคำพูดที่มีผู้กล่าวไว้ก่อนหน้ามารายงานอีกครั้งหนึ่งจึงสัมพันธ์โดยตรงกับการนำเสนอข่าวและเป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการรายงานข่าว (Gidengil & Everitt, 2003; Harry, 2014)

ปัจจุบัน ผู้คนนิยมอ่านข่าวออนไลน์เพิ่มมากขึ้น (คณะนิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 2559; สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2561) นักวิชาการจำนวนหนึ่งจึงหันมาศึกษาความแตกต่างของช่องทางการนำเสนอข่าวในแง่มุมต่าง ๆ อาทิ ด้านเนื้อหา (content) (เช่น Maier, 2010; Ghersetti, 2014) และด้านความน่าเชื่อถือ (credibility) (เช่น Abdulla, Garrison, Salwen, Driscoll, & Casey, 2002; Kim & Johnson, 2009) เป็นต้น

การศึกษาเปรียบเทียบข่าวที่นำเสนอผ่านช่องทางต่าง ๆ ได้รับความสนใจจากนักวิชาการในแวดวงนิเทศศาสตร์ในประเทศไทยเช่นเดียวกัน (เช่น นริศรา คุสุวรรณ, 2550) แต่ทว่างานวิจัยที่เน้นศึกษาการใช้ภาษาในข่าวส่วนมากยังเป็นงานที่ศึกษาข่าวจากช่องทางใดช่องทางหนึ่งเท่านั้น (เช่น นิตยสุตา อภินันทาภรณ์, 2534; อติสาวงศ์ลักษณ์พันธ์, 2542; พิษณุรักษ์ ปิตาทะสังข์, 2548) มีงานวิจัยจำนวนไม่มากนักที่เปรียบเทียบการใช้ภาษาของข่าวที่นำเสนอในช่องทางที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะงานวิจัยที่เปรียบเทียบการรายงานคำพูดในข่าวแต่ละช่องทางยังมีจำนวนน้อย

ประเด็นเรื่องความแตกต่างของการรายงานคำพูดนี้สัมพันธ์กับความน่าเชื่อถือของข่าว เนื่องจากการรายงานข่าวเน้นนำเสนอข้อมูลที่ต้องคำนึงถึงประเด็นเรื่องข้อเท็จจริงและความน่าเชื่อถือ (Waugh, 1995) หากการนำเสนอข่าวเดียวกันในต่างช่องทางใช้รูปแบบการรายงานคำพูดต่างกัน เช่น ในช่องทางหนึ่ง ผู้รายงานข่าวถ่ายทอดคำพูดได้ตรงกับถ้อยคำของผู้พูดคนแรกทุกประการ แต่ในอีกช่องทางหนึ่ง ผู้รายงานข่าว

ใช้วิธีการสรุปความในการนำเสนอคำพูด ผู้อ่านข่าวอาจเกิดคำถามได้ว่าข่าวจากที่ใดเที่ยงตรงมากกว่ากัน แม้จะมีงานวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบความน่าเชื่อถือของข่าวในช่องทางต่างกันอยู่บ้างดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น แต่งานเหล่านั้นศึกษาความน่าเชื่อถือของข่าวโดยพิจารณาจากมุมมองของผู้อ่านข่าว ผู้วิจัยยังไม่พบงานที่ศึกษาเรื่องความเที่ยงตรงของข่าวที่นำเสนอผ่านช่องทางที่แตกต่างกัน (ในที่นี้ได้แก่หนังสือพิมพ์และข่าวออนไลน์) โดยการวิเคราะห์การรายงานคำพูดด้วยวิธีแตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความแตกต่างระหว่างการรายงานคำพูดในข่าวที่นำเสนอผ่านสองช่องทางดังกล่าว โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของงานวิจัยขั้นนี้ไว้ 2 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษารูปแบบการรายงานคำพูดในข่าวเดียวกันที่นำเสนอผ่านทางหนังสือพิมพ์และทางออนไลน์ว่าแตกต่างกันอย่างไร และ 2) เพื่อศึกษาว่าคำพูดที่นำมารายงานในข่าวนั้นเหมือนหรือแตกต่างจากคำพูดของผู้พูดคนแรกมากน้อยเพียงใด เพื่อพิสูจน์ความเที่ยงตรงของการรายงานคำพูด อันจะมีผลต่อความน่าเชื่อถือของการนำเสนอข่าว

2. ความแตกต่างของข่าวในหนังสือพิมพ์และข่าวออนไลน์

ผู้วิจัยได้สำรวจงานวิจัยเกี่ยวกับข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์และข่าวออนไลน์และพบงานจำนวนหนึ่งที่ศึกษาเปรียบเทียบข่าวจากสองช่องทาง ในด้านเนื้อหาและความน่าเชื่อถือของข่าว ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบเนื้อหาข่าว

ลักษณะสำคัญที่ต่างกันระหว่างข่าวในสื่อหนังสือพิมพ์กับสื่อออนไลน์คือข่าวออนไลน์มีรูปแบบการนำเสนอที่หลากหลาย (Bardoel & Deuze, 2001; Mitchelstein & Boczkowski, 2009) นำเสนอข่าวอย่างรวดเร็ว และรายงานข่าวได้ตลอดเวลา (Boczkowski & de Santos, 2007; Wunsch-Vincent & Vickery, 2009) แต่ทว่า ความแตกต่างด้านเนื้อหาของข่าวออนไลน์กับข่าวในหนังสือพิมพ์มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (Ghersetti, 2014) หัวข้อข่าวในหนังสือพิมพ์และในสื่อออนไลน์ที่

ผู้รายงานข่าวเลือกมานำเสนอส่วนมากคล้ายคลึงกัน (van der Wurff & Lauf, 2005; Hoffman, 2006; Quandt, 2008) ในบางกรณี ผู้เขียนข่าวออนไลน์คัดลอกเนื้อหาจากข่าวในหนังสือพิมพ์ ซึ่งถือเป็นการนำเสนอข่าวที่เร่งรีบและเน้นไปที่ปริมาณมากกว่าคุณภาพ (Pavlik, 1996) อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเจนคือความถูกต้องเที่ยงตรง (accuracy) ของเนื้อหาข่าว งานวิจัยจำนวนหนึ่งพบว่าความผิดพลาดในการนำเสนอข่าวหรือการตีพิมพ์เรื่องราวทั้ง ๆ ที่ยังไม่จบสมบูรณ์ปรากฏในข่าวออนไลน์มากกว่าในหนังสือพิมพ์ (Quandt, 2008; Karlsson, 2011) อันเนื่องมาจากปัจจัยด้านความเร่งด่วนในการนำเสนอ

กล่าวโดยสรุปแล้ว เนื้อหาข่าวที่นำเสนอผ่านหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ออนไลน์มีทั้งความคล้ายคลึงและความแตกต่างกัน ทั้งนี้ งานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นล้วนแต่เปรียบเทียบเนื้อหาของข่าวในภาพรวม ไม่ได้เน้นเฉพาะการรายงานคำพูด ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่าการรายงานคำพูดของข่าวในหนังสือพิมพ์และข่าวออนไลน์จะมีลักษณะเหมือนหรือแตกต่างกันตามที่งานวิจัยก่อนหน้านี้ได้ระบุไว้อย่างไร

2.2 การเปรียบเทียบความน่าเชื่อถือของข่าว

นักวิชาการจำนวนหนึ่งได้สำรวจทัศนคติของคนในสังคมที่มีต่อความน่าเชื่อถือของข่าวจากช่องทางการสื่อสารที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นข่าวจากโทรทัศน์หรือจากหนังสือพิมพ์ (เช่น Carter & Greenberg, 1965; Rimmer & Weaver, 1987) เมื่ออินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทสำคัญกับพฤติกรรมผู้บริโภคข่าวสาร ก็เริ่มมีผู้สนใจศึกษาความน่าเชื่อถือของข่าวในโลกออนไลน์เพิ่มขึ้นด้วย การเข้าถึงและการใช้งานอินเทอร์เน็ตในปริมาณมากทำให้เกิดข้อคำนึงเกี่ยวกับคุณภาพและความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่เผยแพร่ผ่านอินเทอร์เน็ต (Kim & Johnson, 2009) อีกทั้งยังมีผู้วิจารณ์ความน่าเชื่อถือของข่าวออนไลน์ว่าเป็นสารที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและไม่มีมาตรฐานในการตีพิมพ์ (Tucher, 1997) อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลออนไลน์ไม่ได้เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมด งานวิจัยส่วนหนึ่งระบุว่า

ประชาชนบางกลุ่มมีทัศนคติเชิงบวกต่อความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (เช่น Finberg & Stone, 2002)

ประเด็นที่น่าสนใจของงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น คือ ผู้วิเคราะห์ได้ใช้วิธีการวัดความน่าเชื่อถือด้วยการให้อ่านข่าวเป็นผู้ตัดสิน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือเป็นการวัดความน่าเชื่อถือจากดุลยพินิจของผู้อ่าน อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยยังไม่พบงานวิจัยที่วัดความน่าเชื่อถือของข่าวจากเนื้อความ (text) วิธีการหนึ่งที่เราจะสามารถตรวจสอบความเที่ยงตรงของการรายงานสารในข่าวได้คือการศึกษารายงานคำพูด

3. การรายงานคำพูดในข่าว

การรายงานคำพูด (speech presentation) คือการที่ผู้รายงาน (reporter) ถ่ายทอดคำพูดต้นฉบับ (original speech) ที่ตนเองหรือผู้อื่นกล่าวไว้ก่อนหน้านี้ครั้งหนึ่ง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การรายงานคำพูดเป็นกระบวนการนำเสนอสารที่ผู้พูดคนแรก (original speaker) พูดไว้ โดยมีผู้รายงานทำหน้าที่นำเสนอคำพูดดังกล่าว การรายงานคำพูดสามารถกระทำได้หลายรูปแบบ แต่ละรูปแบบต่างก็แสดงรายละเอียดของคำพูดต้นฉบับได้ไม่เหมือนกัน การเลือกใช้รูปแบบการรายงานคำพูดที่แตกต่างกันนี้ส่งผลให้ผู้รับสารได้ยินเสียง (voice) และได้รับข้อมูลของคำพูดที่ถ่ายทอดออกมาต่างกันไปด้วย (Djenar, Ewing, & Manns, 2018)

ชอร์ท (Short, 2012) ได้พัฒนารูปแบบการรายงานคำพูดต่อยอดจากผลงานวิจัยชิ้นเดิมของเขาที่ทำร่วมกับเซมิโน (Semino & Short, 2004) ชอร์ทแบ่งการรายงานคำพูดออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ 1) **คำพูดแบบตรง (direct speech)** ที่มีโครงสร้างประกอบไปด้วยอนุภาคแสดงการรายงาน (reporting clause) และคำพูดที่นำเสนออยู่ในเครื่องหมายอัญประกาศ เช่น “ไปอาบน้ำได้แล้ว” พ่อพูดกับลูกสาว ข้อกำหนดสำคัญของการใช้คำพูดแบบตรง คือ คำพูดที่นำมารายงานนั้นจะต้องเหมือนกันกับคำพูดต้นฉบับ คำพูดแบบตรงจึงสามารถแสดงความเที่ยงตรงของการ

ถ่ายทอดคำพูดต้นฉบับได้เป็นอย่างดี รวมถึงยังแสดงว่าผู้รายงานไม่ได้เป็นเจ้าของ
สำนวนถ้อยคำนั้น เพียงแต่นำคำพูดต้นฉบับมาถ่ายทอดโดยตรงไปตรงมาเท่านั้น
(Semino & Short, 2004) **2) คำพูดแบบอ้อม (indirect speech)** คือการที่
ผู้รายงานนำคำพูดต้นฉบับมาสรุปและนำเสนอเนื้อหาของสารออกไปด้วยภาษาของ
ผู้รายงานเอง คำพูดแบบอ้อมประกอบด้วยอนุพากย์แสดงการรายงานและอนุพากย์
แสดงเนื้อหาของสาร (reported clause) (Banfield, 1973) เช่น *พ่อบอกลูกสาวว่าเธอ
ต้องไปอาบน้ำ* อื่นๆ การรายงานคำพูดด้วยคำพูดแบบอ้อมเน้นการนำเสนอเนื้อหาของ
สารเป็นหลัก ไม่ได้ถ่ายทอดรูปภาษาของคำพูดต้นฉบับ ดังนั้น ผู้รายงานจึงเป็นเจ้าของ
สำนวนถ้อยคำในคำพูดแบบอ้อมที่สรุปมา **3) คำพูดแบบอ้อมโดยอิสระ (free
indirect speech)** เป็นการถ่ายทอดคำพูดโดยใช้การรายงานแบบตรงและแบบอ้อม
ปนกัน (Leech & Short, 1981; Redeker, 1996) ตามปกติแล้ว คำพูดแบบอ้อมโดย
อิสระจะไม่มีอนุพากย์แสดงการรายงาน และมักตามหลังคำพูดแบบอ้อม เช่น *พ่อบอก
ลูกสาวว่าเธอต้องไปอาบน้ำ มิเช่นนั้นเธอจะไปโรงเรียนไม่ทัน* ภาษาที่ใช้ในคำพูดแบบ
อ้อมโดยอิสระเป็นรูปภาษาที่ผู้รายงานสรุปความและดัดแปลงมาจากคำพูดต้นฉบับ
เช่นเดียวกับคำพูดแบบอ้อม **4) การรายงานวัจนกรรม (narrator's presentation
of speech acts)** คือการที่ผู้รายงานได้รับสารต้นฉบับ ตีความเจตนาของผู้พูดคนแรก
และถ่ายทอดเจตนาที่ไปยังผู้รับสารโดยแสดงผ่านวัจนกรรมต่าง ๆ เช่น *พ่อสั่งลูกสาว
ให้ไปอาบน้ำ* และประเภทสุดท้าย **5) การรายงานเสียง (narrator's presentation
of voice)** หมายถึง การรายงานคำพูดประเภทที่ผู้รายงานถ่ายทอดข้อมูลไปยังผู้รับสาร
ว่ามีการพูดเกิดขึ้น ไม่ได้ระบุเนื้อหาหรือถ้อยคำของคำพูดต้นฉบับ เช่น *พ่อพูดกับลูกสาว*
ประเภทของการรายงานคำพูดข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การเลือกใช้รูปแบบการ
รายงานคำพูดที่แตกต่างกันสะท้อนความเที่ยงตรงของสารที่ถูกรายงานได้ การเลือกใช้
รูปแบบการรายงานคำพูดแบบใดแบบหนึ่งผูกโยงกับการแสดงว่าถ้อยคำที่ใช้ในสารที่
รายงานมานั้นเป็นถ้อยคำของผู้พูดคนแรกหรือเป็นถ้อยคำที่ผู้รายงานสรุปความมา ประเด็น

ดังกล่าวส่งผลโดยตรงต่อการรับผิดชอบต่อการใช้ภาษานั้น ๆ ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยจะมุ่งวิเคราะห์คำพูดแบบตรงและคำพูดแบบอ้อม¹ เป็นหลัก เนื่องจากเป็นวิธีการรายงานคำพูดที่พบมากที่สุด ข้อมูลทั้งหมด

4. ข้อมูลและวิธีการวิจัย

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลข่าวจากสำนักข่าวใหญ่ของประเทศไทย 2 แห่ง ได้แก่ ไทยรัฐและเดลินิวส์ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลข่าวตั้งแต่วันที่ 15 สิงหาคม 2562 ถึง 21 สิงหาคม 2562 ประเภทข่าวที่ผู้วิจัยเลือกเก็บข้อมูลคือ ข่าวการเมือง เนื่องจากเป็นข่าวที่มีการรายงานคำพูดเป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยได้คัดเลือกข่าวในหนังสือพิมพ์และในเว็บไซต์ข่าวออนไลน์ที่มีเนื้อหาเป็นข่าวเดียวกัน เพื่อนำไปวิเคราะห์การรายงานคำพูดในข่าวเรื่องเดียวกันแต่นำเสนอผ่านช่องทางที่แตกต่างกัน ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 จากนั้น ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบการรายงานคำพูดที่พบในข่าวหนังสือพิมพ์และข่าวออนไลน์กับคำพูดต้นฉบับของผู้พูดคนแรกจากวิดีโอสัมภาษณ์ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ทั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะข่าวที่มีแหล่งข้อมูลครบทั้งในหนังสือพิมพ์ ข่าวออนไลน์ และวิดีโอสัมภาษณ์ผู้พูดคนแรก มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 33 ข่าว จากนั้นจึงนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์รูปแบบการรายงานคำพูดที่ใช้ และเปรียบเทียบความเที่ยงตรงของคำพูดที่รายงานกับคำพูดต้นฉบับ

¹ แม้นักวิชาการหลายท่าน (เช่น Leech & Short, 1981; Semino & Short, 2004; Short, 2012) จะแยกประเภทของคำพูดแบบอ้อม (indirect speech) และคำพูดแบบอ้อมโดยอิสระ (free indirect speech) ออกจากกัน แต่ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยพิจารณาคำพูดสองประเภทข้างต้นร่วมกันเป็นประเภท **คำพูดแบบอ้อม** เท่านั้น เนื่องจากเมื่อพิจารณาตามนิยามเบื้องต้นแล้ว ทั้งคำพูดแบบอ้อมและคำพูดแบบอ้อมโดยอิสระต่างก็เป็นการรายงานคำพูดด้วยวิธีการสรุปคำพูดต้นฉบับ เรียบเรียง และนำเสนอด้วยภาษาของผู้รายงานเอง นอกจากนี้ การแยกคำพูดแบบอ้อมและคำพูดแบบอ้อมโดยอิสระในภาษาไทยยังทำได้ค่อนข้างยากอีกด้วย (Tiratanti & Durongbhan, 2019)

5. ผลการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ประเด็น ตามวัตถุประสงค์การวิจัยทั้ง 2 ข้อ ได้แก่ 1) ความแตกต่างด้านรูปแบบการรายงานคำพูด และ 2) ความแตกต่างด้านความเที่ยงตรงของข้อมูล ดังนี้

5.1 ความแตกต่างด้านรูปแบบการรายงานคำพูด

จากการวิเคราะห์ข่าวในหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ข่าวออนไลน์ของสำนักข่าวใหญ่ทั้งสองแห่ง ผู้วิจัยพบว่า ในภาพรวม ข่าวที่นำเสนอผ่านทั้งสองช่องทางคล้ายคลึงกันมาก มีความแตกต่างเฉพาะในบางประเด็น เช่น การจัดวางหัวข้อข่าว และการเลือกนำเสนอข่าวในมุมมองที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ในสถานการณ์เดียวกันที่มีผู้พูดคนแรกๆ ให้สัมภาษณ์แก่สื่อเป็นคนเดียวกัน ผู้รายงาน (ในกรณีนี้คือผู้รายงานข่าว) สามารถนำข่าวมาถ่ายทอดในหนังสือพิมพ์และในข่าวออนไลน์ในมุมมองที่แตกต่างกันออกไปได้ อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างของการเลือกนำเสนอในข่าวนั้นขึ้นอยู่กับสำนักข่าวแต่ละแห่งด้วย ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากสำนักข่าว 2 แห่ง และพบว่าผู้รายงานข่าวของสำนักข่าวไทยรัฐเขียนข่าวลงในหนังสือพิมพ์ค่อนข้างแตกต่างจากข่าวในเว็บไซต์ออนไลน์ ในขณะที่สำนักข่าวเดลินิวส์นำเสนอข่าวผ่านทั้ง 2 ช่องทางเหมือนกันเป็นส่วนใหญ่

ส่วนประเด็นเรื่องการเปรียบเทียบการรายงานคำพูด ผู้วิจัยพบทั้งการใช้รูปแบบการรายงานคำพูดประเภทเดียวกันในหนังสือพิมพ์และข่าวออนไลน์ และการใช้การรายงานคำพูดต่างประเภทกัน อย่างไรก็ตาม ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยมุ่งวิเคราะห์เฉพาะการรายงานคำพูดที่แตกต่างกัน จึงไม่ได้นำตัวอย่างข่าวที่ใช้รูปแบบการรายงานคำพูดประเภทเดียวกันมาแสดงร่วมด้วย ประเด็นความแตกต่างที่พบมีดังต่อไปนี้

5.1.1 การรายงานคำพูดประเภทเดียวกันแต่รูปภาษาแตกต่างกัน

การใช้การรายงานคำพูดประเภทเดียวกันทั้งในหนังสือพิมพ์และในข่าวออนไลน์หมายถึง การที่ผู้รายงานข่าวเลือกใช้รูปแบบการรายงานคำพูดประเภทเดียวกันเพื่อ

รายงานคำพูดของผู้พูดคนแรก เช่น ผู้รายงานข่าวเลือกใช้คำพูดแบบอ้อมเพื่อรายงานคำพูดเดียวกันทั้งในหนังสือพิมพ์และข่าวออนไลน์ จากข้อมูลในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยพบว่าการใช้การรายงานคำพูดประเภทเดียวกันปรากฏเฉพาะคำพูดแบบอ้อมเท่านั้น ผู้วิจัยไม่พบการรายงานข่าวด้วยการใช้คำพูดแบบตรงเหมือนกันทั้งในหนังสือพิมพ์และในข่าวออนไลน์

อย่างไรก็ตาม การใช้การรายงานประเภทเดียวกันนี้มีส่วนที่แตกต่างกันคือ รูปภาพที่ผู้เขียนข่าวใช้ การรายงานข่าวด้วยคำพูดแบบอ้อมที่ใช้รูปภาพต่างกัน สะท้อนลักษณะสำคัญของการรายงานคำพูดแบบอ้อมที่ให้ความสำคัญกับเนื้อหาของคำพูดต้นฉบับมากกว่ารูปภาพ ดังนั้น เมื่อผู้รายงานข่าวไม่ใช่คนเดียวกัน ถ้อยคำที่ใช้ถ่ายทอดคำพูดจึงไม่เหมือนกัน ทว่ารูปภาพที่ต่างกันนั้นยังคงถ่ายทอดเนื้อหาของคำพูดต้นฉบับตามที่ผู้พูดคนแรกได้กล่าวไว้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 (ข่าวจากหนังสือพิมพ์)

นางนฤมล ภิญโญสินวัฒน์ โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กล่าวว่า มั่นใจว่า บัตรสวัสดิการแห่งรัฐเกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการบริโภคที่ช่วยพยุงการขยายตัวของเศรษฐกิจ เพราะผลของการใช้จ่ายผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ จำนวน 109,048 ล้านบาท มีส่วนสำคัญทำให้การบริโภคภาคเอกชนในไตรมาสที่ 3 และ 4 ปี 2561 และไตรมาสที่ 1 ปี 2562 ขยายตัว... (ไทยรัฐ 19 ส.ค. 2562)

(ข่าวออนไลน์)

นางนฤมล ภิญโญสินวัฒน์ โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เปิดเผยถึงเรื่องบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ว่า การเดินทางโครงการนี้สร้างประโยชน์ต่อเศรษฐกิจในหลายแง่มุม หนึ่งในนั้นคือภาคการบริโภคที่ช่วยพยุงการขยายตัวของเศรษฐกิจ เพราะผลของการใช้จ่ายผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ จำนวน 109,048.13 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 0.7 ของ GDP ที่ยังไม่หักอัตราเงินเฟ้อ มีส่วนสำคัญที่ทำให้การบริโภคภาคเอกชนในไตรมาสที่ 3 และ 4 ปี 2561 และไตรมาสที่ 1 ปี 2562 ขยายตัวถึงร้อยละ 5.2 5.4 และ 4.6 ตามลำดับ... (ไทยรัฐ 18 ส.ค. 2562)

ในตัวอย่างที่ 1 ผู้รายงานข่าวได้นำเสนอคำพูดของโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นางนฤมล ภิญโญสินวัฒน์) ด้วยคำพูดแบบอ้อมเหมือนกันทั้งในหนังสือพิมพ์และในข่าวออนไลน์ จะสังเกตได้ว่า ทั้งสองข่าวถ่ายทอดคำพูดจากสถานการณ์เดียวกัน บอกเล่าประเด็นเดียวกัน มีเนื้อความเดียวกัน แต่ผู้เขียนข่าวใช้ถ้อยคำแตกต่างกัน เช่น ผู้เขียนข่าวลงหนังสือพิมพ์รายงานคำพูดของโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรีตรงส่วนที่แสดงประโยชน์ของบัตรสวัสดิการแห่งรัฐต่อเศรษฐกิจว่า มั่นใจบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการบริโภคที่ช่วยพยุงการขยายตัวของเศรษฐกิจ ในขณะที่ผู้เขียนข่าวลงบนเว็บไซต์ออนไลน์รายงานว่า การเดินทางโครงการนี้สร้างประโยชน์ต่อเศรษฐกิจในหลายแง่มุม หนึ่งในนั้นคือภาคการบริโภคที่ช่วยพยุงการขยายตัวของเศรษฐกิจ

ตัวอย่างที่ 2 (ข่าวจากหนังสือพิมพ์)

พล.อ.ประยุทธ์กล่าวระหว่างการประชุมว่าเป็นการประชุมครั้งสำคัญของคณะกรรมการรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจครั้งแรก (ไทยรัฐ 17 ส.ค. 2562)

(ข่าวออนไลน์)

พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม กล่าวในระหว่างการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจนัดแรก ว่า วันนี้เป็นการประชุมครั้งสำคัญของคณะกรรมการรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจครั้งแรก (ไทยรัฐ 16 ส.ค. 2562)

จากตัวอย่างที่ 2 ผู้รายงานข่าวได้รายงานคำพูดของนายกรัฐมนตรีโดยใช้คำพูดแบบอ้อมเช่นเดียวกัน ประเด็นที่น่าสนใจในตัวอย่างที่ 2 คือวันที่ผู้รายงานข่าวเขียนข่าวออนไลน์กับวันที่พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชากล่าวถ้อยคำดังกล่าว เป็นวันเดียวกัน

ผู้เขียนข่าวจึงใช้คำบ่งชี้บอกเวลา² ‘วันนี้’ ในการรายงานข่าวได้ อย่างไรก็ตาม ผู้รายงานข่าวไม่สามารถใช้คำบ่งชี้บอกเวลาคำเดียวกันในการรายงานคำพูดลงในหนังสือพิมพ์ได้ เนื่องจากหนังสือพิมพ์จำเป็นต้องใช้เวลาผลิต จึงเผยแพร่ข่าวได้ช้ากว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างน้อยหนึ่งวัน จะสังเกตได้ว่า ในตัวอย่างที่ 2 ผู้เขียนข่าวได้ตระหนักถึงความแตกต่างของระยะเวลาการรายงานข่าวผ่านสื่อทั้งสองช่องทาง จึงไม่ได้ใช้คำบ่งชี้บอกเวลา ‘วันนี้’ ในข่าวหนังสือพิมพ์ เพื่อไม่ให้ผู้อ่านสับสนเรื่องเวลาของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในข่าว

5.1.2 การรายงานคำพูดต่างประเภทกัน

นอกจากการใช้การรายงานคำพูดประเภทเดียวกันด้วยรูปภาษาที่แตกต่างกันแล้ว ผู้วิจัยยังพบการรายงานคำพูดด้วยรูปแบบที่ต่างกันด้วย กล่าวคือ ผู้รายงานข่าวรายงานคำพูดจากข่าวเรื่องเดียวกันผ่านหนังสือพิมพ์โดยใช้การรายงานคำพูดประเภทหนึ่ง แต่เมื่อผู้รายงานข่าวนำเสนอคำพูดเดียวกันนั้นในรูปแบบข่าวออนไลน์กลับใช้การรายงานคำพูดอีกประเภทหนึ่ง การใช้รูปแบบการรายงานคำพูดที่ต่างกันนี้ส่งผลให้เนื้อหาข่าวที่รายงานออกมาแตกต่างกันไปด้วย เช่น มีรายละเอียดในเนื้อหาคำพูดไม่เท่ากัน ในบางกรณีการใช้คำพูดแบบตรงแสดงรายละเอียดคำพูดของผู้พูดคนแรกได้มากกว่าคำพูดแบบอ้อม ดังเช่นตัวอย่างที่ 3

² คำบ่งชี้บอกเวลา (time deictic) หมายถึง รูปภาษาที่ใช้บอกเวลาที่มีความหมายบ่งชี้เวลาแตกต่างกันไปตามแต่บริบท กล่าวคือ ความหมายของคำบ่งชี้บอกเวลาจะเปลี่ยนไปตามบริบท ขึ้นอยู่กับเวลาที่กล่าวถ้อยคำนั้น (coding time) และเวลาที่ผู้รับสารได้รับถ้อยคำนั้น (receiving time) ตามปกติแล้วในการสื่อสารต่อหน้า เวลาที่ผู้ผลิตสารกล่าวถ้อยคำ และเวลาที่ผู้รับสารได้รับถ้อยคำเป็นเวลาเดียวกัน (O’Keeffe, Clancy, & Adlophs, 2011, p. 50) ทว่า ในกรณีของการรายงานคำพูด เวลาที่ผู้พูดคนแรกพูดคำพูดต้นฉบับกับเวลาที่ผู้รายงานนำคำพูดมานำเสนอไม่ได้เป็นเวลาเดียวกันเสมอไป

ตัวอย่างที่ 3 (ข่าวจากหนังสือพิมพ์)

“การที่ผมจะไปตอบหรือพูด จะเกิดอะไรกับผมบ้างล่ะ ทุกคนต้องรอขั้นตอนของผู้ตรวจการแผ่นดิน กติกาเป็นแบบนี้ ถ้าผมไปตอบว่าใช่หรือไม่ใช่ เดียวเรื่องบานปลายไปอีก ปล่อยให้กระบวนการตัดสินดำเนินการไป ทุกคนอย่าไปก้าวก้าว พูดอะไรไปก็ไม่เกิดประโยชน์ จะถูกหรือผิดก็ไม่รู้เหมือนกัน อย่าเอามาโจมตีกันต่อไปเลย ผมก็ยอมเข้าสู่กระบวนการตรวจสอบแล้ว เดียวก็มีการตัดสินนั่นแหละ ผมชี้แจงไปก็เหมือนเดิม ควรให้กระบวนการเป็นผู้ชี้แจง” (ไทยรัฐ 15 ส.ค. 2562)

(ข่าวออนไลน์)

...ส่วนในกรณีที่ฝ่ายค้านเตรียมตั้งกระทู้สดอภิปรายไม่ไว้วางใจในรัฐสภา (พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ระบุ) ว่า หากฝ่ายค้านจะยื่นก็เป็นเรื่องของฝ่ายค้าน ยืนยันว่าไม่ได้มีความกังวลใจแต่อย่างใด เพราะเชื่อมั่นว่า ส่วนตัวทำแต่สิ่งที่ดีงาม และให้เกียรติรัฐสภาอยู่แล้ว ดังนั้น การจะถามต้องดูว่า ตนเองมีสิทธิ์ที่จะตอบหรือไม่ แต่ยืนยันว่า ส่วนตัวยอมรับในกระบวนการซึ่งผ่านผู้ตรวจการแผ่นดินไปแล้ว (ไทยรัฐ 14 ส.ค. 2562)

ในตัวอย่างที่ 3 การรายงานคำพูดแบบตรงที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ให้รายละเอียดของคำพูดของผู้พูดคนแรก (พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา) ได้ชัดเจนด้วยการถ่ายทอดรูปภาษาที่ผู้พูดคนแรกใช้ ขณะที่ข่าวเดียวกันในเว็บไซต์ ผู้รายงานข่าวใช้การรายงานคำพูดแบบอ้อม ซึ่งมีลักษณะเป็นการสรุปประเด็นสำคัญจากคำพูดต้นฉบับมาเท่านั้น การใช้รูปแบบการรายงานคำพูดที่แตกต่างกันนี้ส่งผลต่อผู้อ่านแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้อ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์อาจได้ยินน้ำเสียงของผู้พูดคนแรกผ่านถ้อยคำที่ผู้รายงานขาวนำเสนอในคำพูดแบบตรงได้ ส่วนผู้อ่านข่าวเดียวกันผ่านช่องทางออนไลน์อาจได้รับเฉพาะเนื้อหาสำคัญของคำพูดดังกล่าวเพียงเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม คำพูดแบบตรงไม่ได้ให้รายละเอียดข้อมูลได้ครบถ้วนมากกว่าคำพูดแบบอ้อมเสมอไป เพราะผู้รายงานข่าวได้คัดเลือกถ้อยคำเพียงแค่ส่วนหนึ่งจากคำพูดทั้งหมดของผู้พูดคนแรกมานำเสนอ ในขณะที่การใช้คำพูดแบบอ้อม ผู้เขียนข่าว

อาจเรียบเรียงคำพูดใหม่ เพิ่มรายละเอียดให้เนื้อหาของสารชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังเช่นใน
ตัวอย่างที่ 4

ตัวอย่างที่ 4 (ข่าวจากหนังสือพิมพ์)

เมื่อถามว่า นายกา ไม่มาตอบกระทู้หลายครั้ง อาจทำให้ฝ่ายค้านโจมตี นายชวน
ตอบว่า การประชุมครั้งที่แล้วกระทู้สดถูกถอด ... ส่วนการอ้างว่าเกิดข้อผิดพลาดจาก
เครื่องลงคะแนนนั้น ต้องยอมรับว่าเวลากดเรียกลงคะแนนสมาชิกส่วนหนึ่งอาจไม่ได้ยิน จึง
ขอร้องว่าช่วงลงคะแนนควรอยู่ใกล้ ๆ ห้องประชุม ห้องประชุมจันทราเป็นห้องประชุม
ชั่วคราว ยังไม่มีความพร้อมในหลายอย่าง เห็นใจทุกฝ่ายเพราะมีปัญหาเรื่องเครื่อง
ลงคะแนนไม่ครบ ... (ไทยรัฐ 15 ส.ค. 2562)

(ข่าวออนไลน์)

“ส่วนที่มีการตั้งข้อสังเกตว่า อาจเกิดจากปัญหาเครื่องลงคะแนน ต้องยอมรับ
ความจริงว่า ส่วนหนึ่งมาจากปัญหาสมาชิกไม่อยู่ในห้องประชุม และระบบเสียงอาจจะทำ
ให้ไม่ค่อยได้ยิน แต่ต้องยอมรับว่า ห้องประชุมนี้เป็นห้องประชุมชั่วคราวจึงอาจจะมีย่อ
ยุดขัดบ้าง ซึ่งตัวเองเห็นใจทุกฝ่าย” นายชวน กล่าว (ไทยรัฐ 14 ส.ค. 2562)

จากตัวอย่างข้างต้นจะสังเกตได้ว่า ผู้เขียนข่าวใช้คำพูดแบบตรงเพื่อรายงานข่าว
ในเว็บไซต์ออนไลน์ ซึ่งข้อความที่ปรากฏในเครื่องหมายอัฒภาคนั้นตรงตามสิ่งที่ผู้
พูดคนแรก (นายชวน หลีกภัย) ได้กล่าวไว้ทั้งหมด ส่วนในหนังสือพิมพ์ ผู้รายงานข่าว
เลือกใช้การรายงานคำพูดแบบอ้อม โดยนำข้อมูลจากผู้พูดคนแรกมาเรียบเรียงใหม่ และ
เพิ่มเติมรายละเอียดบางประการลงไปในเนื้อหาข่าวด้วย เช่น ชื่อห้องประชุม
ห้องประชุมจันทรา รายละเอียดปัญหา เห็นใจทุกฝ่ายเพราะมีปัญหาเรื่องเครื่อง
ลงคะแนนไม่ครบ ข่าวที่นำเสนอผ่านคำพูดแบบอ้อมในตัวอย่างนี้จึงชัดเจนและมี
รายละเอียดมากกว่าข่าวที่นำเสนอผ่านคำพูดแบบตรง

กล่าวโดยสรุปคือ ความแตกต่างด้านรูปแบบการรายงานคำพูดข่าวใน
หนังสือพิมพ์และข่าวออนไลน์ปรากฏทั้งกรณีที่ผู้รายงานข่าวใช้รูปแบบการรายงาน

คำพูดประเภทเดียวกัน นำเสนอข่าวที่มีใจความสำคัญเดียวกัน แต่ใช้รูปภาพที่ต่างกัน ออกไป รวมถึงปรากฏการใช้การรายงานคำพูดต่างประเภทกัน ซึ่งส่งผลให้มีรายละเอียด ในเนื้อหาข่าวมากน้อยต่างกัน ทั้งนี้ การรายงานด้วยคำพูดแบบตรงไม่จำเป็นว่าจะ สามารถแสดงรายละเอียดของเนื้อความได้มากกว่าคำพูดแบบอ้อมเสมอไป ในบางกรณี การนำเสนอข่าวด้วยคำพูดแบบอ้อมอาจให้รายละเอียดมากกว่าใช้คำพูดแบบตรงได้

5.2 ความแตกต่างด้านความเที่ยงตรงของข้อความ

ตามนิยามเบื้องต้น การใช้คำพูดแบบตรงคือการรายงานคำพูดด้วยรูปภาพ ตามที่ผู้พูดคนแรกได้กล่าวไว้ ส่วนการใช้คำพูดแบบอ้อมเป็นการสรุปและนำเสนอคำพูด ด้วยภาษาของผู้รายงานเอง การเลือกใช้คำพูดแบบตรงในการนำเสนอข่าวอาจมองได้ว่าเป็น การลดการผูกมัดตนเองของผู้รายงานข่าวกับคำพูดในข่าวนั้น กล่าวคือ เป็นการ แสดงว่าผู้รายงานข่าวไม่ได้เป็นผู้คิดคำพูดนั้น ผู้ที่เป็นเจ้าของถ้อยคำนั้นคือผู้พูดคนแรก ด้วยเหตุนี้ การรายงานข่าวด้วยการใช้คำพูดแบบตรงจึงสัมพันธ์กับความเที่ยงตรงของ ข้อความ ผู้อ่านสามารถอนุมานได้ว่า ข้อความที่อยู่ในเครื่องหมายอัฒภาคนั้นเป็น ถ้อยคำเดียวกันกับคำกล่าวของผู้พูดคนแรก ประเด็นดังกล่าวแตกต่างจากการเลือกใช้ คำพูดแบบอ้อมที่ผู้อ่านอาจเข้าใจได้ว่าคำพูดที่ปรากฏในข่าวนั้นมาจากผู้รายงานข่าวที่ เรียบเรียงถ้อยคำขึ้นใหม่ ซึ่งไม่ใช่รูปภาพตามที่ผู้พูดคนแรกกล่าวไว้ทั้งหมด

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแตกต่างด้านความเที่ยงตรงของข้อความจากการ เปรียบเทียบรูปแบบการรายงานคำพูดที่ผู้รายงานข่าวเลือกใช้กับคำพูดต้นฉบับ ทั้งข่าว ในหนังสือพิมพ์และออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่าช่องทางการนำเสนอข่าวไม่ได้ส่งผลต่อความ เที่ยงตรงของข้อความ ผู้รายงานข่าวใช้วิธีการรายงานคำพูดแต่ละประเภทสอดคล้อง และแตกต่างไปจากนิยามเบื้องต้นทั้งในหนังสือพิมพ์และออนไลน์ ผู้วิจัยจึงแบ่ง ผลการวิจัยออกเป็นความเที่ยงตรงจากการใช้คำพูดแบบตรงและความเที่ยงตรงจากการ ใช้คำพูดแบบอ้อม ดังนี้

5.2.1 ความเที่ยงตรงของข้อความกับการใช้คำพูดแบบตรง

จากการวิเคราะห์ตัวอย่างข่าวในหนังสือพิมพ์และข่าวออนไลน์ที่ใช้คำพูดแบบตรง พบว่าข่าวบางส่วนแสดงการใช้คำพูดแบบตรงได้ตามนิยาม กล่าวคือ ผู้รายงานข่าวถ่ายทอดคำพูดออกมาด้วยรูปภาษาตามที่ผู้พูดคนแรกกล่าวไว้เกือบทุกประการ มีเพียงการตัดทอนภาษาพูดบางส่วนออก ดังเช่นในข่าวจากหนังสือพิมพ์ในตัวอย่างที่ 3 ข้างต้น ผู้รายงานข่าวนำเสนอคำพูดของผู้พูดคนแรก (พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา) ด้วยคำพูดแบบตรง และใช้รูปภาษาตามในคำพูดต้นฉบับ ผู้รายงานข่าวเพียงแต่การตัดช่วงการหยุดเติมเสียง³ และตัดช่วงที่มีการปรับแก้ไขคำพูดเอง⁴ ออกไปเพียงเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบตัวอย่างข่าวอีกส่วนหนึ่งที่แม้จะใช้การรายงานคำพูดแบบตรง แต่ผู้รายงานข่าวไม่ได้ถอดคำพูดจากผู้พูดคนแรกมานำเสนอให้แก่ผู้อ่านในทางตรงกันข้าม ผู้รายงานข่าวกลับสรุปและถ่ายทอดคำพูดต้นฉบับด้วยภาษาตนเอง อีกทั้งผู้รายงานข่าวยังปรับคำพูดจากบทสนทนา 2 ผลัด (เช่น การถาม-ตอบระหว่างผู้สื่อข่าวและผู้พูด) ให้เป็นคำพูดแบบตรงผลัดเดียว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 5 (ข่าวจากหนังสือพิมพ์)

“พล.อ.ประยุทธ์จะมาตอบเองหรือไม่นั้นเป็นเรื่องต้องไปถามรัฐบาลเอง อย่างกระทุ้งถาม ผมเห็นว่า พล.อ.ประยุทธ์ควรต้องมาตอบ เพราะการไม่มาชี้แจงต่อสภาฯ ตามหลักการต้องแจ้งถึงเหตุผลตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา 150 กำหนด หาก ครม. เห็นว่าเรื่องนั้นยังไม่ควรเปิดเผย เพราะจะกระทบต่อความมั่นคงต้องแจ้งมา หลังจากนั้นจะให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร แจ้งไปยังท่านนายกฯ ให้ทราบเรื่องดังกล่าว เพราะก่อนหน้านี้ท่านนายกฯ ไม่เคยแจ้งเหตุผลอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรมายังสภาฯ เลย” นายชวนกล่าว (ไทยรัฐ 17 ส.ค. 2562)

³ ช่วงการหยุดเติมเสียง (filled pause) หมายถึง การหยุดในระหว่างการพูดต่อเนื่องที่ผู้พูดเปล่งเสียงบางอย่าง เช่น เออ อืม ออกมาในระหว่างช่วงการหยุดนั้น (Archer, Aijmer, & Wichmann, 2012)

⁴ การปรับแก้ไขคำพูดเอง (self-repair) หมายถึง การที่ผู้พูดแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการสนทนาด้วยตัวเอง (Schegloff, Jefferson, & Sacks 1977) ข้อผิดพลาดดังกล่าวอาจเป็นการพูดผิดหรือการเลือกใช้ถ้อยคำผิด เป็นต้น

ข้อความในตัวอย่างที่ 5 เป็นการใช้คำพูดแบบตรง ผู้รายงานข่าวนำเสนอคำพูดของผู้พูดคนแรก (นายชวน หลีกภัย) ในเครื่องหมายอัญประกาศ และปรากฏอนุภาคย แสดงการรายงาน *นายชวนกล่าว* แต่เมื่อผู้วิจัยได้เปรียบเทียบข้อความในคำพูดแบบตรงข้างต้นนี้กับคำพูดต้นฉบับที่นายชวน หลีกภัยให้สัมภาษณ์แก่ผู้สื่อข่าว ผู้วิจัยพบว่า ปรากฏาที่ปรากฏในคำพูดแบบตรงนี้ไม่เหมือนกับถ้อยคำในคำพูดต้นฉบับ แต่มีลักษณะเป็นการสรุปสิ่งที่ผู้พูดคนแรกกล่าวและปรับภาษาให้เป็นถ้อยคำของผู้รายงานข่าวเอง อีกทั้งผู้รายงานข่าวยังรวมผลัดการพูดของผู้สื่อข่าวและนายชวน หลีกภัยเข้าด้วยกัน ไม่แยกระหว่างผลัดที่ผู้สื่อข่าวถามคำถามกับผลัดที่นายชวน หลีกภัยตอบคำถามออกจากกัน การใช้คำพูดแบบตรงที่ไม่เป็นไปตามนิยามนี้ส่งผลให้ผู้ที่อ่านข่าวในตัวอย่างที่ 5 อาจเข้าใจได้ว่า นายชวน หลีกภัยกล่าวถ้อยคำตรงกับคำพูดในเครื่องหมายอัญประกาศทุกประการ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วไม่ได้เป็นเช่นนั้น การใช้คำพูดแบบตรงในตัวอย่างที่ 5 แสดงความไม่เที่ยงตรงในการรายงานคำพูด

5.2.2 ความเที่ยงตรงของข้อความกับการใช้คำพูดแบบอ้อม

จากการพิจารณาข้อมูลข่าวที่เก็บรวบรวมมาทั้งหมด ผู้วิจัยพบการใช้คำพูดแบบอ้อมเพื่อรายงานข่าวทั้งในลักษณะที่ตรงตามนิยามของคำพูดแบบอ้อม กล่าวคือ ผู้รายงานข่าวรับสารจากคำพูดต้นฉบับ สรุป และเรียบเรียงออกมาด้วยภาษาของตนเอง และพบลักษณะที่ผู้รายงานข่าวใช้ถ้อยคำเดียวกันกับคำพูดต้นฉบับ ซึ่งต่างไปจากนิยามของคำพูดแบบอ้อม ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 6 (ข่าวจากหนังสือพิมพ์)

หาก ครม. หันมาหาทางออกร่วมกันจะแก้ปัญหาได้ดีกว่าให้องค์กรอื่นวินิจฉัย สมมติผู้ตรวจการแผ่นดินวินิจฉัยว่าไม่ส่งศาลรัฐธรรมนูญ ปัญหาจะคาราคาซังว่าการถวายสัตย์สมบูรณ์หรือไม่ หรือหากส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญและวินิจฉัยว่าไม่สมบูรณ์ จะทำอย่างไร หรือหากศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าสมบูรณ์จะเกิดเป็นบรรทัดฐานใหม่ว่าถวายสัตย์ไม่ครบถ้วนก็ได้ (ไทยรัฐ 15 ส.ค. 2562)

ในตัวอย่าง 6 ผู้รายงานข่าวเลือกถ่ายทอดสารด้วยคำพูดแบบอ้อม แต่เมื่อผู้วิจัยนำถ้อยคำในคำพูดแบบอ้อมนี้ไปเปรียบเทียบกับคำพูดต้นฉบับ ผู้วิจัยพบว่าถ้อยคำในคำพูดแบบอ้อมนี้ตรงกับถ้อยคำที่ผู้พูดคนแรกใช้ทั้งหมด ตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นว่าผู้รายงานข่าวไม่ได้เรียบเรียงหรือสรุปเนื้อความจากคำพูดต้นฉบับ แต่นำถ้อยคำทั้งหมดมารายงานอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งเป็นลักษณะการรายงานคำพูดแบบตรง มิใช่คำพูดแบบอ้อม

ตัวอย่างที่ 7 (ข่าวจากหนังสือพิมพ์)

นายกฯ กล่าวด้วยสีหน้าเคร่งเครียดว่า ทำไมตนต้องคุย ตนไปเกี่ยวอะไรกับเขา ประธานยุทธศาสตร์พรรคพลังประชารัฐก็ได้เรียกมาคุยแล้วและทางโฆษกพรรคก็ออกมาขอโทษแล้ว ซึ่งคงไม่เข้าใจอะไรกันสักเรื่อง การทำงานของตำรวจก็ต้องเห็นใจด้วยเพราะมีงานมาก ขณะเดียวกันไม่ได้มีกติกาไว้ว่าถ้า ส.ส. ไปต้องมีคนดูแลถ้าอยากให้อุ่น ตัวเองกลัวอันตรายก็ต้องทำหนังสือขอเจ้าหน้าที่ (เดลินิวส์ 21 ส.ค. 2562)

ในตัวอย่างที่ 7 ผู้รายงานข่าวใช้วิธีการรายงานด้วยคำพูดแบบอ้อมเช่นกัน ทว่าถ้อยคำที่ปรากฏในคำพูดแบบอ้อมนี้ตรงกันกับคำพูดต้นฉบับที่ผู้พูดคนแรก (พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา) กล่าวไว้ แสดงให้เห็นว่าผู้รายงานข่าวไม่ได้เรียบเรียงสารที่ได้รับมาขึ้นใหม่ด้วยภาษาของตนเองเช่นเดียวกัน

ตัวอย่างที่ 6 และตัวอย่างที่ 7 นี้ชี้ให้เห็นว่า แม้ผู้รายงานข่าวจะเลือกใช้การรายงานคำพูดแบบอ้อม แต่ถ้อยคำที่ปรากฏในคำพูดแบบอ้อมนั้นเหมือนกับคำพูดของผู้พูดคนแรกทั้งหมด ซึ่งไม่เป็นไปตามนิยามของคำพูดแบบอ้อมที่ผู้รายงานข่าวต้องสรุปเนื้อความแล้วนำเสนอออกไปด้วยภาษาของตนเอง ผู้วิจัยจึงตั้งข้อสังเกตว่า หากผู้รายงานข่าวใช้คำพูดแบบตรงในการนำเสนอคำพูดในตัวอย่างที่ 6 และตัวอย่างที่ 7 อาจเหมาะสมมากกว่า การเลือกใช้คำพูดแบบอ้อมแต่ใช้ถ้อยคำที่ตรงกันกับคำพูดต้นฉบับอาจทำให้ผู้อ่านข่าวเข้าใจได้ว่า ถ้อยคำในคำพูดแบบอ้อมนั้นเป็นรูปภาษาที่ผู้รายงานข่าวเลือกใช้ ไม่ได้เป็นถ้อยคำที่ผู้พูดคนแรกกล่าวไว้ทั้งหมด

การวิเคราะห์รูปแบบการรายงานคำพูดร่วมกับคำพูดต้นฉบับ ทำให้พบข้อจำนวนหนึ่งที่ยูริยานชาวเลือกใช้รูปแบบการรายงานคำพูดไม่สอดคล้องกับนิยามของการรายงานคำพูดนั้น ๆ ประเด็นดังกล่าวแสดงความแตกต่างด้านความเที่ยงตรงของข้อความ หากยูริยานชาวเลือกใช้คำพูดแบบตรงแต่ไม่ได้นำเสนอถ้อยคำตรงตามต้นฉบับ ผู้อ่านอาจตีความสารคลาดเคลื่อนไปจากเหตุการณ์เกิดขึ้นจริงได้ หรือหากยูริยานชาวใช้คำพูดแบบอ้อมแต่คัดลอกคำพูดของผู้พูดคนแรกมาทั้งหมด ก็อาจเป็นการผูกมัดตัวยูริยานชาวเข้ากับสารที่ตนเขียนขึ้น ผู้อ่านอาจเข้าใจไปว่า ถ้อยคำในคำพูดแบบอ้อมเหล่านั้นเป็นรูปภาษาที่ยูริยานชาวเลือกใช้เองทั้งหมด หากยูริยานชาวระมัดระวังการเลือกใช้รูปแบบการรายงานคำพูดให้สอดคล้องกับนิยามของการรายงานแต่ละประเภท ก็จะสามารถลดความคลาดเคลื่อนในการตีความของผู้อ่านชาวได้ และทำให้การนำเสนอคำพูดของบุคคลในข่าวเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น

6. สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์การรายงานคำพูดข่าวการเมืองไทยจากหนังสือพิมพ์และข่าวออนไลน์ตอบวัตถุประสงค์การวิจัยทั้ง 2 ข้อ ดังนี้ 1) ยูริยานชาวเลือกใช้รูปแบบการรายงานคำพูดทั้งเหมือนและต่างกันสำหรับข่าวเรื่องเดียวกันที่นำเสนอผ่านต่างช่องทาง และ 2) ยูริยานชาว (ทั้งข่าวในหนังสือพิมพ์และข่าวออนไลน์) ใช้คำพูดแบบตรงและคำพูดแบบอ้อมได้ทั้งตรงตามนิยามและคลาดเคลื่อนไปจากนิยาม ซึ่งส่งผลต่อความเที่ยงตรงของข้อความในข่าวด้วย ผลการวิจัยข้างต้นสามารถนำมาอภิปรายเพิ่มเติมในประเด็นด้านการเลือกใช้การรายงานคำพูดประเภทต่าง ๆ และด้านความเที่ยงตรงของสารที่ไม่เป็นไปตามนิยามการรายงานคำพูด ดังนี้

6.1 การเลือกใช้ประเภทของการรายงานคำพูด

ผลการศึกษาในข้อ 5.1 แสดงให้เห็นว่า การเลือกใช้ประเภทการรายงานคำพูดขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของยูริยานชาว ยูริยานชาวถือเป็นตัวแปรที่สำคัญตัวแปรหนึ่ง

เพราะเป็นผู้เลือกที่จะใช้การรายงานคำพูดแบบใดในการเขียนข่าวลงทางหนังสือพิมพ์ และทางเว็บไซต์ข่าวออนไลน์ ดังเช่นในตัวอย่างที่ 3 และตัวอย่างที่ 4 ขาวเรื่องเดียวกัน จากสำนักข่าวเดียวกันที่นำเสนอผ่านช่องทางต่างกันอาจใช้การรายงานคำพูดคนละประเภท ดังนั้น ผู้รายงานข่าวจึงควรตระหนักถึงความแตกต่างของการใช้การรายงานคำพูดแต่ละประเภท เพราะการใช้การรายงานคำพูดต่างประเภทกันย่อมให้รายละเอียดในเนื้อหาข่าวได้ไม่เท่ากันและมีผลต่อความเข้าใจของผู้อ่าน อีกทั้งยังส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของข่าวนั้น ๆ ด้วยเช่นกัน ทั้งนี้ การรายงานคำพูดแต่ละประเภทก็มีข้อดีและข้อด้อยที่แตกต่างกันไป ทั้งในด้านปริมาณข้อมูลที่สามารถถ่ายทอดไปยังผู้อ่าน และเนื้อที่ในการนำเสนอข่าว เป็นต้น ดังนั้น ผู้รายงานข่าวจึงควรตระหนักถึงรายละเอียดของวิธีการรายงานคำพูดแต่ละประเภท รวมทั้งควรเลือกประเภทการรายงานคำพูดให้เหมาะสมกับช่องทางการนำเสนอข่าวด้วย

6.2 ความเที่ยงตรงของสารที่ไม่เป็นไปตามนิยามของประเภทการรายงาน

ผลการศึกษาในข้อ 5.2 แสดงการใช้การรายงานคำพูดที่ตรงตามนิยาม เช่น การรายงานคำพูดแบบตรงด้วยการถ่ายทอดรูปภาพของผู้พูดคนแรก แต่ในบางกรณีผู้วิจัยพบว่าผู้รายงานข่าวใช้ประเภทของการรายงานคำพูดได้ไม่สอดคล้องกับนิยามเบื้องต้นของการรายงานคำพูดนั้น ๆ เช่น ในตัวอย่างที่ 5 ผู้รายงานข่าวเลือกใช้คำพูดแบบตรง แต่ถ้อยคำในเครื่องหมายอัฒประกาศกลับไม่ตรงกับคำพูดต้นฉบับ หากผู้รายงานข่าวสรุปและเรียบเรียงสารดังกล่าวออกมาด้วยภาษาของตนเอง แต่กลับนำเสนอออกไปด้วยคำพูดแบบตรง ก็อาจส่งผลให้ผู้อ่านข่าวดังกล่าวเกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนได้ โดยเฉพาะเมื่อถ้อยคำที่ผู้เขียนข่าวเลือกใช้เป็นคำที่สามารถตีความได้หลายแง่มุม ผู้รายงานข่าวอาจเผชิญกับข้อร้องเรียนหรือคำวิจารณ์ว่าได้บิดเบือนคำพูดจนทำให้ผู้อ่านข่าวเข้าใจไปว่า ถ้อยคำที่อยู่ในคำพูดแบบตรงนั้นเป็นสิ่งที่ผู้พูดคนแรกกล่าวออกมา ในทำนองเดียวกัน หากผู้รายงานข่าวนำคำพูดทั้งหมดของผู้พูดคนแรกมารายงานด้วยคำพูดแบบอ้อม ผู้อ่านก็อาจสับสนได้ว่า ถ้อยคำในการรายงานคำพูดแบบอ้อม

นั้นเป็นรูปภาพที่ผู้รายงานข่าวเรียบเรียงและนำเสนอขึ้นใหม่ หรือเป็นสิ่งที่ผู้พูดคนแรกได้กล่าวออกมาจริง ๆ

ในจำนวนข่าวที่ได้วิเคราะห์ทั้งหมด ผู้วิจัยพบตัวอย่างข่าวที่ผู้รายงานข่าวเลือกใช้คำเดียวกันกับคำที่ผู้พูดคนแรกใช้ แต่นำมารายงานด้วยคำพูดแบบอ้อม สิ่งที่น่าสนใจคือถ้อยคำในคำพูดแบบอ้อมดังกล่าวสามารถสะท้อนทัศนคติของผู้พูดได้ การใช้คำพูดแบบอ้อมนี้อาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจคลาดเคลื่อนไปว่า รูปภาพที่แฝงอคตินั้นเป็นถ้อยคำที่ผู้รายงานข่าวเลือกนำมาใช้เอง ไม่ได้เป็นถ้อยคำของผู้พูดคนแรก ในสถานการณ์เช่นนี้ ผู้รายงานข่าวควรจะเป็นผู้รับผิดชอบต่อการเลือกใช้การรายงานคำพูดของตน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 8 (ข่าวจากหนังสือพิมพ์)

นายกฯ กล่าวว่า เป็นอีกวันที่มีความสุขได้พบกับเด็กทุกคน รัฐบาลกำลังแก้ไขทุกปัญหา ... ขอฝากให้ทุกคนรักสามัคคีกัน คนไทยอดทนน้อย ไม่ชอบอะไรที่รอนาน คิดแต่ว่าโลกประชาธิปไตยจะทำอะไรก็ได้ แต่แล้วไม่ได้อะไรกลับมาเป็นชิ้นเป็นอันหากไม่มีหลักการ ... ไม่ใช่ว่าประเทศเรามีประชาธิปไตยน้อยกว่าใคร หากน้อยคงไม่มีใครมาพูดจาเลอะเทอะอยู่แบบนี้ ... (ไทยรัฐ 17 ส.ค. 2562)

ข่าวในตัวอย่างที่ 8 ตัดตอนมาจากการนำเสนอคำพูดของนายกรัฐมนตรี (พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา) ด้วยคำพูดแบบอ้อม จะสังเกตได้ว่า ในคำพูดแบบอ้อมนี้ปรากฏถ้อยคำที่อาจก่อให้เกิดปัญหาในการตีความเจตนาของผู้พูดได้ เช่น *คนไทยอดทนน้อย ไม่ชอบอะไรที่รอนาน* หรือ *พูดจาเลอะเทอะ* หากผู้อ่านพิจารณาถ้อยคำตามนิยามของคำพูดแบบอ้อม ก็มีความเป็นไปได้ที่ผู้อ่านข่าวจะเข้าใจว่า ผู้รายงานข่าวเป็นผู้เลือกใช้ถ้อยคำทั้งหมดเอง ด้วยเหตุนี้ ผู้รายงานข่าวอาจต้องรับผิดชอบต่อถ้อยคำในเนื้อข่าวที่ตนได้เขียนลงไป

ผลการศึกษาในงานวิจัยชิ้นนี้แสดงให้เห็นว่ารูปแบบและความเที่ยงตรงของการรายงานคำพูดในข่าวของสำนักข่าวต่าง ๆ มีใช้ปะปนกันไป ผลการวิจัยนี้อาจมีส่วนช่วย

ให้ผู้รายงานข่าวตระหนักถึงความสำคัญของการเลือกใช้รูปแบบการรายงานคำพูดเพื่อนำเสนอข่าวมากยิ่งขึ้น รวมทั้งอาจสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้อ่านข่าวว่าวิธีการรายงานคำพูดแบบตรงและแบบอ้อมที่ปรากฏในข่าวนั้นไม่ได้ตรงตามนิยามการรายงานคำพูดเสมอไป ผู้อ่านควรมีวิจารณญาณในการอ่านข่าวและควรตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของข้อความที่ปรากฏในข่าวด้วย อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาจากงานวิจัยชิ้นนี้จะสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นหากมีข้อมูลเชิงปริมาณมาประกอบกับข้อสรุปต่าง ๆ ข้างต้นที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไป อีกทั้งการพิจารณาวิธีการเปลี่ยนถ้อยคำจากคำพูดต้นฉบับมาเป็นคำพูดแบบอ้อมก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ผู้วิจัยเห็นว่าควรค่าแก่การศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. (2559). *พฤติกรรมกรับข่าวสารและความเชื่อมั่นต่อสื่อมวลชนของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- นิตยสุตา อภินันทาภรณ์. (2534). *ลักษณะการเชื่อมโยงในการรายงานข่าวสารอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ: การศึกษาภาษาระดับข้อความ* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- นริสรา คุสุวรรณ. (2550). *ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์และหนังสือพิมพ์ออนไลน์และการรับรู้ลำดับความสำคัญของข่าวและการเลือกเปิดรับข่าว* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- พิษณุรักษ์ ปิตาทะสังข์. (2548). *การเล่าเรื่องและการสร้างความจริงทางสังคมในข่าวคลื่นยักษ์สึนามิ* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2561). ETDA เปิดพหุติกรรมผู้ใช้
อินเทอร์เน็ตปี 61 คนไทยใช้เน็ตเพิ่ม 10 ชั่วโมง 5 นาทีต่อวัน. สืบค้นจาก
<https://www.etda.or.th/content/etda-reveals-thailand-internet-user-profile-2018.html>
- อดิสา วงศ์ลักษณพันธ์. (2542). *การเล่าเรื่องในข่าวการเมืองของหนังสือพิมพ์
ไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- Abdulla, R. A., Garrison, B., Salwen, M., Driscoll, P., & Casey, D. (2002). *The
credibility of newspapers, television news, and online news*.
Paper Presented to the Mass Communication and Society
Division, Association for Education in Journalism and Mass
Communication, Annual Convention, Miami, FL.
- Archer, D., Aijmer, K., & Wichmann, A. (2012). *Pragmatics: An advanced
resource book for students*. London, England: Routledge.
- Banfield, A. (1973). Narrative style and the grammar of direct and indirect
speech. *Foundations of Language*, 10(1), 1-39.
- Bardoel, J., & Deuze, M. (2001). 'Network journalism': Converging
competencies of old and new media professionals. *Australian
Journalism Review*, 23(2), 91-103.
- Boczkowski, P. J., & de Santos, M. (2007). When more media equals less
news: Patterns of content homogenization in Argentina's leading
print and online newspapers. *Political Communication*, 24(2),
167-180.
- Cappon, R. J. (1991). *Associated press guide to news writing*. New York,
NY: Arco.

- Carter, R. F., & Greenberg, B. S. (1965). Newspapers or television: Which do you believe?. *Journalism Quarterly*, 42(1), 29–34.
- Djenar, D. N., Ewing, M. C., & Manns, H. (2018). *Style and intersubjectivity in youth interaction*. Boston, MA: De Gruyter.
- Finberg, H., & Stone, M. L. (2002). *Digital journalism credibility study*. Wasington, DC: Online News Association.
- Ghersetti, M. (2014). Still the same? Comparing news content in online and print media. *Journalism Practice*, 8(4), 373-389.
- Gidengil, E., & Everitt, J. (2003). Talking tough: Gender and reported speech in campaign news coverage. *Political Communication*, 20(3), 209-232.
- Harry, J. C. (2014). Journalistic quotation: Reported speech in newspapers from a semiotic-linguistic perspective. *Journalism*, 15(8), 1041-1058.
- Hoffman, L. H. (2006). Is internet content different after all? A content analysis of mobilizing information in online and print newspapers. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 83(1), 58-76.
- Karlsson, M. (2011). The immediacy of online news, the visibility of journalistic processes and a restructuring of journalistic authority. *Journalism*, 12(3), 279-295.
- Kim, D., & Johnson, T. J. (2009). A shift in media credibility: Comparing internet and traditional news sources in South Korea. *International Communication Gazette*, 71(4), 283-302.

- Leech, G., & Short, M. (1981). *Style in fiction*. London, England: Pearson.
- Maier, S. (2010). 'All the news fit to post? Comparing news content on the web to newspapers, television, and radio. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 87(3-4), 548-562.
- Mitchelstein, E., & Boczkowski, P. J. (2009). Between tradition and change: A review of recent research on online news production. *Journalism*, 10(5), 562-586.
- O'Keeffe, A., Clancy, B., & Adlophs, S. (2011). *Introducing pragmatics in use*. London, England: Routledge.
- Pavlik, J. V. (1996). *New media technology: Cultural and commercial perspectives*. Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Quandt, T. (2008). (NO) news on the world wide web? A comparative content analysis of online news in Europe and the United States. *Journalism Studies*, 9(5), 717-738.
- Redeker, G. (1996). Free indirect discourse in newspaper reports. In C. Cremers & M. den Dikken (Eds.), *Linguistics in the Netherlands 1996* (pp. 221-232). Amsterdam, Netherlands: John Benjamins.
- Rimmer, T., & Weaver, D. (1987). Different questions, different answers? Media use and media credibility. *Journalism Quarterly*, 64(1): 28-44.
- Schegloff, E. A., Jefferson, G., & Sacks, H. (1977). The preference for self-correction in the organization of repair in conversation. *Language*, 53(2), 361-382.

- Semino, E., & Short, M. (2004). *Corpus stylistics: Speech, writing and thought presentation in a corpus of English writing*. London, England: Routledge.
- Short, M. (2012). Discourse presentation and speech (and writing, but not thought) summary. *Language and Literature*, 21(1), 18-32.
- Tiratanti, P., & Durongbhan, P. (2019). *Speech presentation model for Thai news reports*. Manuscript submitted for publication.
- Tucher, A. (1997). Why web warriors might worry. *Columbia Journalism Review*, 36(2), 35–39.
- van der Wurff, R., & Lauf, E. (2005). *Print and online newspapers in Europe: A comparative analysis in 16 countries*. Amsterdam, Netherlands: Het Spinhuis.
- Waugh, L. R. (1995). Reported speech in journalistic discourse: The relation of function and text. *Text-Interdisciplinary Journal for the Study of Discourse*, 15(1), 129-173.
- Wunsch-Vincent, S., & Vickery, G. (2009). *Working party on the information economy: The evolution of news and the internet* (Research Report). Paris, France: Organization for Economic Co-operation and Development.